

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2021 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek (spr.)
Sędziowie:	Grażyna Łazowska Teresa Kalinka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 maja 2021 roku w G.

sprawy z powództwa R. D.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.,

Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o rentę wyrównawczą

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 20 sierpnia 2020 r. sygn. akt IV P 261/17

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1, 2, 3 w ten sposób, że:

1. zasądza od pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. na rzecz powoda R. D. kwotę 12.610,96 zł (dwanaście tysięcy sześćset dziesięć złotych 96/100) tytułem rozszerzonej skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od 16 lutego 2016 roku do 29 lutego 2020 roku wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 lutego 2020 roku,

2. zasądza od pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. na rzecz powoda zaległą rentę wyrównawczą – nieobjętą punktem 1 wyroku - płatną miesięcznie w następujących kwotach:

a) w kwocie 542,43 zł (pięćset czterdzieści dwa złote 43/100) za luty 2016 rok z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w od dnia 11 marca 2016 roku do dnia zapłaty,

b) w kwocie po 1.146,11 zł (jeden tysiąc sto czterdzieści sześć złotych 11/100) za okres od 1 marca 2016 roku do 31 grudnia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty,

c) w kwocie po 1.250 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt złotych) za okres od 1 stycznia 2017 roku do 30 kwietnia 2019 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty,

d) w kwocie 1.005,68 zł (jeden tysiąc pięć złotych 68/100) za maj 2019 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w od dnia 11 maja 2019 roku do dnia zapłaty,

e) w kwocie po 1.250 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt złotych) za okres od 1 czerwca 2019 roku do 29 lutego 2020 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty,

f) w kwocie po 1.436,18 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści sześć złotych 18/100) za okres od 1 marca 2020 roku do 31 sierpnia 2020 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty;

3. zasądza od pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. na rzecz powoda miesięczną rentę wyrównawczą począwszy od 1 września 2020 roku i na przyszłość w kwocie 1.436,18 zł (jeden tysiąc czterysta trzydzieści sześć złotych 18/100) płatną do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej miesięcznej raty;

II. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 5 w ten sposób, że zasądza od pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. na rzecz powoda kwotę 1.495,50 zł (jeden tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt pięć złotych 50/100) tytułem zwrotu połowy opłaty sądowej i wzajemnie znosi koszty zastępstwa procesowego przed sądem pierwszej instancji pomiędzy pozwaną Spółką (...) Spółką Akcyjną w B. i powodem;

III. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 6 w ten sposób, że nakazuje pobrać od pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zabrzu kwotę 3.281,35 zł (trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt jeden złotych 35/100) tytułem kosztów sądowych;

IV. zasądza od powoda na rzecz pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w K. kwotę 4.862 zł (cztery tysiące osiemset sześćdziesiąt dwa złote) tytułem kosztów procesu;

V. zasądza od powoda na rzecz pozwanej Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Grażyna Łazowska Patrycja Bogacinska-Piątek Teresa Kalinka

(-) sędzia (-)sędzia (-) sędzia

Sygn. akt VIII Pa 92/20

UZASADNIENIE

R. D. wniósł pozew przeciwko (...) sp. z o. o. oddział KWK (...) w R. domagając się renty wyrównawczej w wysokości 2500 złotych netto miesięcznie poczynając od 16 lutego 2016r. wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, nadto zasądzenia kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Uzasadniając swoje żądanie podał, że był pracownikiem pozwanej od 16 września 2012r. na stanowisku górnika pod ziemią oraz że 22 sierpnia 2014r. uległ wypadkowi w pracy.

Pozwana (...) S.A. w K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Potwierdziła, że powód był zatrudniony w (...) S.A. oraz że przejęła Oddział KWK (...) w trybie art. 231 k.p. 29 kwietnia 2016r. Podniosła, że zgodnie z ww. przepisem za zobowiązania ze stosunku pracy powstałe przed przejściem części zakładu pracy na innego

pracodawcę dotychczasowy i nowy pracodawca odpowiadają solidarnie. Za wyżej wspomniane zobowiązania nowy pracodawca byłby odpowiedzialny wyłącznie w sytuacji gdyby doszło do likwidacji dotychczasowego pracodawcy, co w rozpoznawanej sprawie nie ma miejsca. Podała, że według jej informacji (...) S.A. w K. został zobowiązany do przejścia i obsługi rent wyrównawczych dla byłych pracowników (...) S.A. Pozwana potwierdziła również, że 22 sierpnia 2014r. powód uległ wypadkowi w pracy

Postanowieniem wydanym na rozprawie 29 maja 2017r. sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) S.A. w K..

Pozwana (...) S.A. w K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu potwierdziła fakt zatrudnienia u niej powoda oraz fakt że 22 sierpnia 2014r. uległ on wypadkowi przy pracy. Według niej ponieważ przyczynami wypadku według protokołu były: zastosowanie niestabilnych materiałów zastępczych do wykonania podwyższenia, wykonywanie prac z niestabilnego podwyższenia wykonanego z ułożonych na sobie trzech cegłobetonów zamiast z pomostu lub drabiny należało uznać, że przyczyną sprawczą wypadku, któremu uległ powód była samowolna decyzja o podjęciu się naprawy i posłużenie się w tym celu nieodpowiednimi materiałami konstrukcyjnymi. W ten sposób jej zdaniem powód naruszył zasady bezpieczeństwa i higieny pracy. W jej ocenie przy uwzględnieniu wysokości świadczenia rentowego powoda, stopnia przyczynienia się przez niego do wypadku (50%) oraz wysokości potencjalnego wynagrodzenia renta wyrównawcza powoda powinna wynieść 1004,00 zł. Według niej powód jako osoba tylko częściowo niezdolna do pracy winien wykorzystać zachowaną częściowo zdolność do pracy, zaś wysokość ewentualnej renty winna być ustalana przy uwzględnieniu hipotetycznego wynagrodzenia, jakie osoba częściowo niezdolna do pracy mogłaby osiągnąć, gdyby podjęła pracę.

Z dniem 29 czerwca 2017r. (...) S.A. w K. została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego, a jej zobowiązania przejęła Spółka (...) S.A. w B..

W pismach procesowych z 29 stycznia 2020r. i 11 marca 2020r. powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 25.221,83 zł tytułem skapitalizowanej renty wyrównawczej wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanym pisma rozszerzającego żądanie pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwoty 2500 zł tytułem comiesięcznej renty wyrównawczej od 16 lutego 2016r. do lutego 2020r. włącznie przy czym od marca 2020r. zasądzenia renty wyrównawczej w kwocie 2872,35 zł płatnej miesięcznie do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat w miejsce żądanej pozwem z 16 listopada 2016r. renty wyrównawczej w kwocie 2500 zł miesięcznie.

Wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2020 r. Sąd Rejonowy w Zabrze:

1. zasądził solidarnie od pozwanych Spółki (...) Spółki Akcyjnej w B. i (...) Spółki Akcyjnej w K. na rzecz powoda R. D. kwotę 25.221,83 zł tytułem rozszerzonej skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od 16 lutego 2016r. do 29 lutego 2020r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 lutego 2020r.;

2. zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda zaległą rentę wyrównawczą – nieobjętą punktem pierwszym wyroku - płatną miesięcznie w następujących kwotach:

- w kwocie 1.084,86 zł za luty 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w od dnia 11 marca 2016r. do dnia zapłaty,

- w kwocie po 2.292,21 zł za okres od 1 marca 2016r. do 31 grudnia 2016r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty,

- w kwocie po 2.500,00 zł za okres od 1 stycznia 2017r. do 30 kwietnia 2019r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty,

- w kwocie 2.011,35 zł za maj 2019r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w od dnia 11 maja 2019r. do dnia zapłaty,
 - po 2.500,00 zł za okres od 1 czerwca 2019r. do 29 lutego 2020r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty,
 - po 2.872,35 zł za okres od 1 marca 2020r. do 31 sierpnia 2020r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty;
3. zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda miesięczną rentę wyrównawczą począwszy od 1 września 2020r. i na przyszłość w kwocie 2.872,35 zł płatną do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej miesięcznej raty;
 4. oddalił powództwo w pozostałym zakresie;
 5. zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 4.785,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
 6. nakazał pobrać solidarnie od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Zabrzu kwotę 6.345,35 zł tytułem kosztów sądowych.

Sąd pierwszej instancji ustalił następujący stan faktyczny:

R. D. był pracownikiem KWK (...) w R. od 16 września 2012r., początkowo jako robotnik transportowy pod ziemią, a następnie jako górnik pod ziemią. Umowa o pracę uległa rozwiązaniu z dniem 25 marca 2016r. na skutek wypowiedzenia dokonane przez pozwaną na podstawie art. 53 §1 kp. (bezsporne)

Dnia 22 sierpnia 2014r. powód będąc zatrudnionym w KWK (...) w R. rozpoczął pracę o godzinie 18:30, na zmianie F. W czasie podziału załogi powód jako pomocnik operatora kolejki wraz z M. S. (przodowy brygady, kierowca lokomotywy spalinowej - podwieszanej) zostali wyznaczeni do prac transportowych tj. załadunku i rozładunku oraz transportu kolejką szynową podwieszaną z napędem spalinowym elementów maszyn i urządzeń z przekopu południowo – równoległego na poz. 840m, do chodnika 10z badawczego w pokładzie 405/wg. Po dotarciu na wyznaczone miejsce pracy, gdzie znajdowała się podwieszana (...). W trakcie wykonywania zleconych czynności dotarli na poziom 1000m, chodnika 10z badawczego w pokładzie 405/wg do rozjazdu ustawionego w pozycji do jazdy na wprost. Przodowy S. zatrzymał kolejkę w celu przełożenia go do jazdy w lewo. Powód wysiadł z kolejki, a przodowy przestawił rozjazd do jazdy na lewo. Kolejka odjechała w kierunku południowym, a powód idąc za nią doszedł do ww. rozjazdu i po przejechaniu całym zestawem za rozjazd nadał przodowemu sygnał lampą „stój” ponieważ miał przełożyć rozjazd z powrotem do jazdy na wprost. Powód idąc po hak do przełożenia iglicy rozjazdu zauważył luźną śrubę i postanowił ją dokręcić. Śruba znajdowała się na kołnierzu powyżej górnej krawędzi szynociągu I55. Aby jej dosięgnąć ułożył jeden na drugim znajdujące się w pobliżu cegłobetonu wszedł na nie chcąc najpierw przełożyć zwrotnicę rozjazdu, a potem dokręcić śrubę. Zwrotnicy nie dało się przełożyć dlatego wszedł ponownie na cegłobeton i silnie szarpnął hakiem za zwrotnicę by przeciągnąć ją w położenie do jazdy na wprost. W tym momencie poczuł, że traci równowagę i upadł całym ciałem na stojącą na torze platformę uderzając miednicą o jej brzeg. Zsunął się na spąg i położył na wznak. Po udzieleniu pomocy w punkcie pierwszej pomocy został przewieziony do szpitala miejskiego w R..

W protokole powypadkowym wskazano, że przyczynami wypadku były: brak możliwości bezpiecznej zmiany położenia zwrotnic rozjazdów typu (...) kolejek podwieszanych z poziomu gruntu, co związane było z niedostateczną długością oryginalnego haka służącego do przemieszczania ww. zwrotnic lub zapewnienia innych, bezpiecznych urządzeń umożliwiających wykonanie powyższego. Zastosowanie niestabilnych materiałów zastępczych do wykonania podwyższenia. Wykonywanie prac z niestabilnego podwyższenia wykonanego z ułożonych na sobie trzech cegłobetonów zamiast z pomostu lub drabiny. Na podstawie zatwierdzonego protokołu powypadkowego nr (...) pozwana ustaliła 50% przyczynienia się powoda do wypadku przy pracy.

Kolejka, którą poruszał się powód nie była wyposażona w drabinę.

Powód po wypadku nie potrafi samodzielnie usiąść, podnieść się i schylić się. W pozycji siedzącej wytrzymuje kilka minut. Wymaga pomocy osób trzecich. Nie jest w stanie podjąć żadnej pracy fizycznej ponieważ porusza się o kulach. Leczy się w poradni bólu. Rokowania na przyszłość są niekorzystne, gdyż powodowi grozi wózek inwalidzki.

Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. zaliczył powoda do osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności.

(...) Oddział w C. przyznał powodowi z dniem 16 lutego 2016r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Decyzją z 31 marca 2016r. Prezydent Miasta R. uznał powoda z dniem 31 marca 2016r. za osobę poszukującą pracy.

Pismem z 30 marca 2016r. powód zwrócił się do dyrektora KWK (...) o przyznanie renty wyrównawczej.

Powód jest niezdolny do wykonywania każdej pracy fizycznej ale jest zdolny do wykonywania pracy umysłowej w pozycji siedzącej pod warunkiem dowiezienia go do pracy. W celu wykonywania pracy umysłowej powód nie wymaga przekwalifikowania. Brak jest możliwości zdefiniowania, czy praca mogłaby się odbywać w pełnym czy częściowym wymiarze etatu.

Powód poszukiwał pracy ale z uwagi na stan zdrowia potencjalni pracodawcy ((...) Sp. z o. o. w K., (...) sp. z o. o. w K.) odmówili zatrudnienia go.

Pracownikami porównawczymi powoda są B. J., J. L. i W. P. R. K., M. A..

Szkoda w zarobkach powoda wyniosła w okresie od 16 lutego 2016r. do 29 lutego 2016r. **1.084,86 zł**, w okresie od 1 marca 2016r. do 31 grudnia 2016r. **22.922,10 zł = 10 x 2.292,21 zł**, w okresie od 1 stycznia 2017r. do 28 lutego 2017r. **6.081,10 zł = 2 x 3.040,55 zł**, w okresie od 1 marca 2017r. do 30 kwietnia 2017r. **6.063,04 zł = 2 x 3.031,52 zł** w okresie od 1 maja 2017r. do 31 grudnia 2017r. **24.252,16 zł = 8 x 3.031,52 zł**, w okresie od 1 stycznia 2018r. do 28 lutego 2018r. **7.293,72 zł = 2 x 3.646,86 zł**, w okresie od 1 marca 2018r. do 31 grudnia 2018r. **35.866,70 zł = 10 x 3.586 zł**, w okresie od 1 stycznia 2019r. do 28 lutego 2019r. **5.917,48 zł = 2 x 2.958,74 zł**, w okresie od 1 marca 2019r. do 30 kwietnia 2019r. **5.798,70 zł = 2 x 2.899,35 zł**, w okresie 1 maja 2019r. do 31 maja 2019r. **2.011,35 zł**, w okresie od 1 czerwca 2019r. do 30 września 2019r. **11.597,40 zł = 4 x 2.899,35 zł**, w okresie od 1 października 2019r. do 31 sierpnia 2020r. **31.595,85 zł = 11 x 2872,35 zł**. Od 1 września 2020r. do nadal **2.872,35 zł** miesięcznie.

Dokonując ustaleń faktycznych sąd oparł się na zgromadzonej w aktach sprawy dokumentacji, która nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Ustalając wysokość wysokości szkody poniesionej przez powoda R. D. w związku ze skutkami wypadku przy pracy jakiego doznał 22 sierpnia 2014 roku w okresie od 16 lutego 2016 r. do dnia uzyskania hipotetycznej emerytury sąd oparł się na opinii biegłego ds. wynagrodzeń Z. G.,

Dokonując ustaleń odnośnie stopnia przyczynienia się powoda do zaistnienia wypadku sąd nie oparł się na opinii i opinii uzupełniającej biegłego ds. bhp R. S.. W niniejszym postępowaniu sąd nie podzielił ustaleń biegłego dotyczących przyczynienia się powoda do zaistnienia wypadku zawartych w obu opiniach. W ocenie sądu ustalenia biegłego pozostawały w sprzeczności z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Wbrew twierdzeniom biegłego przełożony powoda - przodowy M. S., a tym samym pracodawca mieli wiedzę o niesprawności zwrotnicy jednak tolerowali brak bezpiecznych warunków pracy. Nadto pozwana nie zapewniła pracownikom właściwych narzędzi do pracy – haka odpowiedniej długości do przełożenia zwrotnicy. Zdaniem sądu to właśnie brak odpowiedniego narzędzia, za dostarczenie, którego odpowiadała pozwana oraz tolerowanie niesprawności zwrotnicy spowodowały zdarzenie z udziałem powoda. Pozostałe okoliczności miały charakter następczy. Dlatego zdaniem sądu nie można uznać, że powód przyczynił się do zaistnienia wypadku.

Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie do kwoty renty wyliczonej przez biegłego.

Sąd wskazał, że żądanie zasądzenia kwoty pieniężnej tytułem renty wyrównawczej oparte jest na regulacji art. 444 §2 k.c. w związku z art. 435 § 1 k.c.

Powód zatrudniony był w (...) S.A., Oddział KWK (...), który w trybie art. 231 kp 29 kwietnia 2016r. przejęła (...) S.A. w K.. W związku z powyższym zgodnie z ww. przepisem za zobowiązania ze stosunku pracy powstałe przed przejściem części zakładu pracy na innego pracodawcę dotychczasowy i nowy pracodawca odpowiadają solidarnie.

W niniejszej sprawie kwestią bezsporną pozostawało, że powód jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem.

Zgodnie z art. 362 kc jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Na okoliczność ustalenia czy i w jakim stopniu powód przyczynił się do wypadku przy pracy, sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu BHP R. S. jednak ostatecznie nie podzielił jej ustaleń z powodów, o których mowa wyżej i uznał, że po stronie powoda nie doszło do przyczynienia się do zaistnienia wypadku.

Nadto zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2001r. sygn. akt II UKN 534/00 podstawę ustalenia wysokości renty wyrównawczej (art. 444 §2 KC), jeżeli wypadek przy pracy nie spowodował całkowitej niezdolności do pracy, a jedynie ograniczenie możliwości zarobkowych pracownika, stanowi wysokość spodziewanego wynagrodzenia, pomniejszonego o wynagrodzenie, które pracownik może uzyskać wykorzystując ograniczoną zdolność do pracy, bez względu na aktualną sytuację na rynku pracy. Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, że powód w toku postępowania przedłożył dokumenty, z których wynikało, że poszukiwał pracy jednakże potencjalni pracodawcy po uzyskaniu informacji o jego stanie zdrowia rezygnowali z zatrudnienia. W związku z powyższym stwierdzić należało, że powód tej zdolności faktycznie nie posiada.

Sąd ustalając wysokość renty wyrównawczej oparł się na opinii biegłego sądowego do spraw rent wyrównawczych. Za podstawę wyliczenia wysokości renty biegły przyjął zarobki porównawcze pracowników pozwanej B. J., J. L. i W. P. R. K. i M. A.. W ocenie Sądu pracownicy Ci są porównywalni względem powoda, z uwagi na staż pracy i zajmowane stanowisko pracy. Pracownicy ci byli w zbliżonym do powoda wieku, mieli zbliżony do powoda staż pracy u pozwanej. Należy przy tym pamiętać, że w sprawie o rentę wyrównawczą sąd ustala, jak kształtowałby się sytuacja poszkodowanego, gdyby nie zdarzenie, które pozbawiło go zdolności do pracy. Sąd bierze pod uwagę najbardziej prawdopodobne okoliczności.

Powyższy wyrok w pkt 1,2,3 wyroku co do całości rozstrzygnięcia w tych punktach oraz w części orzekającej o kosztach postępowania - pkt. 5, 6 sentencji wyroku zaskarżyła pozwana (...) S.A.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła :

Naruszenie prawa materialnego

7. naruszenie art. 444 § 2 k.c.:

poprzez przyjęcie do wyliczenia potencjalnych należności powoda wynagrodzeń pracowników o odmiennych stanowiskach i kwalifikacjach niż dysponował nimi powód;

poprzez zasądzenie renty w wysokości, która prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia się powoda, gdyż wysokości renty z ZUS oraz renty wyrównawczej jest wyższa niż hipotetyczne zarobki jakie mógłby otrzymywać powód gdyby nadal świadczył pracę;

1. naruszenie art. 444 § 2 w zw. z art. 362 k.c. poprzez pominięcie okoliczności, iż powód przyczynił się do wypadku przy pracy, a co powinno mieć wpływ na wysokość zasądzonych kwot w wyroku;

2. art. 481 § 1 k.c. oraz art. 444 § 2 k.c. poprzez błędnej przyjęcie, iż powodowi przysługują odsetki od skapitalizowanej renty od dnia 13.02.2020 r. oraz od kwot wskazanych w pkt. 2 w sytuacji kiedy dopiero sąd w wyroku wskazał wysokość świadczenia na rzecz powoda, a tym samym ewentualne odsetki za opóźnienie mogły być zasądzone dopiero od dnia wyrokowania

naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia tj.

3. naruszenia art. 194 k.p.c. poprzez jego nie uwzględnienie w sytuacji kiedy odpowiedzialność za ewentualne roszczenia powoda powinna ponosić tylko Spółka (...) S.A., a powództwo w stosunku do (...) S.A. powinno zostać oddalone;

1. art. 2352 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie i w związku z tym oddalenie wniosku strony

pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego Z. G. celem wyliczenia wartości renty wyrównawczej uwzględniającej przyczynienie się powoda do zaistniałego wypadku oraz wraz z wskazaniem tylko pracowników porównawczych którzy odpowiadali kwalifikacjom, stanowiskiem i stażem jaki posiadał powód w dniu wypadku przy pracy;

2. zarzut naruszenia prawa procesowego, a to art. 233 § 1 k.p.c., polegający na braku wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego oraz dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób sprzeczny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, poprzez:

3. błędne uznanie, iż Pan J. L. oraz W. P. spełniają wszelkie warunki aby uznać ich za pracowników porównywalnych w sytuacji kiedy pełnią/ pełnili oni funkcję ratowników górniczych co wiąże się z wyższym wynagrodzeniem, a powód ratownikiem górniczym nigdy nie był.

a. pominięcie okoliczności, iż powód nie zachował należytej uwagi oraz staranności i w ten sposób bezpośrednio naraził swoje życie i zdrowie co potwierdzone w opinii biegłego R. S., jak również przedłożonej dokumentacji wypadkowej i co skutkowało tym, iż przyczynił się do zaistniałego wypadku;

b. braku uznania okoliczności, iż powód w momencie przyznania mu renty wyrównawczej -w której został określony jego stopień przyczynienia się wynoszący 50 % nie zakwestionował skutecznie tej okoliczności

c. pominięciu okoliczności, iż powód nie ma stwierdzonej całkowitej niezdolności do pracy, a sama okoliczność iż dwóch potencjalnych pracodawców odmówiło mu zatrudnienia nie oznacza, iż faktycznie powód nie jest zdolny do wykonywania pracy zawodowej.

d. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie odpowiedniego przyczynienia się powoda do zaistniałego wypadku co stoi w sprzeczności z materiałem dowodowym zebrany w sprawie w tym m.in. z opinią biegłego sądowego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy w górnictwie-mgr R. S. oraz stanowiskiem zespołu powypadkowego powołanego przez pozwaną.

Mając powyższe na uwadze pozwana wniosła o:

4. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości w stosunku do pozwanej (...) S.A.

1. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych.

ewentualnie o:

2. uchylenie wyroku z zaskarżonej części i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

1. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według norm przepisanych.

Apelację wniosła także pozwana Spółka (...) S.A. w B..

Zaskarżyła wyrok w części:

1) w pkt 1. wyroku - w części co do zasądzenia od pozwanej (2) na rzecz powoda

R. D. kwoty ponad 12.610,92 PLN tytułem rozszerzonej skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od 16.02.2016r. do 29.02.2020r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13.02.2020 r.;

2) w pkt 2. wyroku - w części co do zasądzenia od pozwanej (2) na rzecz powoda

R. D. zaległej renty wyrównawczej, nieobjętej pkt 1. wyroku, w płatnych miesięcznie:

2. kwocie ponad 542,43 PLN za luty 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11.03.2016 r. do dnia zapłaty;

a) kwocie ponad 1.146,11 PLN za okres od 1 marca 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty;

b) kwocie ponad 1.250,00 PLN za okres od 1 stycznia 2017 r. do 30 kwietnia 2019 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty;

c) kwocie ponad 1.005,68 PLN za maj 2019 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 maja 2019 r. do dnia zapłaty;

d) kwocie ponad 1.250,00 PLN za okres od 1 czerwca 2019 r. do 29 lutego 2020 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty;

e) kwocie ponad 1.436,18 PLN za okres od 1 marca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty;

f) w pkt 3. wyroku - w części co do zasądzenia od pozwanej (2) na rzecz powoda R. D. miesięcznej renty wyrównawczej w kwocie 1.436,18 PLN płatnej do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej miesięcznej raty;

1) w pkt 5. wyroku - co do zasądzenia od pozwanej (2) na rzecz powoda R. D. kwoty 4.785,00 PLN tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwoty

2) PLN tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

1.800,1 w pkt 6. wyroku - co do nakazania pobrania od pozwanej (2) na rzecz Skarbu Państwa — Sądu Rejonowego w Zabrze kwoty 6.345,35 PLN tytułem kosztów sądowych,

zarzucając mu:

1) sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału

dowodowego oraz naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nie rozważenie zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób wszechstronny i dowolną ocenę dowodów, w następstwie nieuwzględnienia opinii biegłego sądowego nr (...) z 26.02.2018 r. oraz opinii uzupełniającej biegłego sądowego do ww, opinii nr (...) z 11.06.2018 r. i uznania, że powód nie przyczynił się w 50% do zaistnienia wypadku;

I. naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 362 k.c. poprzez uznanie, że po stronie powoda nie doszło do przyczynienia się do zaistnienia wypadku, a w jego konsekwencji do przyczynienia się przez powoda do powstania lub zwiększenia szkody;

II. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, a to art. 100 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie.

Mając na uwadze powyższe zarzuty wniosła o:

III. zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części przez:

1. w pkt 1. wyroku - zasądzenie solidarnie od pozwanej (1) i pozwanej (2) na rzecz powoda R. D. kwoty 12.610,96 PLN tytułem rozszerzonej skapitalizowanej renty wyrównawczej za okres od 16.02.2016r. do 29.02.2020r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13.02.2020 r.;

1) w pkt 2. wyroku - zasądzenie solidarnie od pozwanej (1) i pozwanej (2) na rzecz powoda R. D. zaległej renty wyrównawczej, nieobjętej pkt 1. wyroku, w płatnych miesięcznie:

2) w kwocie 542,43 PLN za luty 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11.03.2016 r. do dnia zapłaty;

a) w kwocie 1.146,11 PLN za okres od 1 marca 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia ii-go każdego miesiąca do dnia zapłaty;

b) w kwocie 1.250,00 PLN za okres od 1 stycznia 2017 r. do 30 kwietnia 2019 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty;

c) w kwocie 1.005,68 PLN za maj 2019 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 11 maja 2019 r. do dnia zapłaty;

d) w kwocie 1.250,00 PLN za okres od 1 czerwca 2019 r. do 29 lutego 2020 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia 11-go każdego miesiąca do dnia zapłaty;

e) w kwocie 1.436,18 PLN za okres od 1 marca 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej z rat począwszy od dnia ii-go każdego miesiąca do dnia zapłaty;

f) w pkt 3. wyroku - zasądzenie solidarnie od pozwanej (1) i pozwanej (2) na rzecz powoda R. D. miesięcznej renty wyrównawczej w kwocie 1.436,18 PLN płatnej do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności każdej miesięcznej raty;

3) w pkt 5. wyroku - wzajemne zniesienie pomiędzy stronami kosztów postępowania,

4) w pkt 6. wyroku - nakazanie pobrania solidarnie od pozwanej (1) i pozwanej (2) na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Zabrze kwoty 3.172,66 PLN tytułem kosztów sądowych i odstąpienie od obciążania pozwanej (1) i pozwanej (2) pozostałą częścią kosztów procesu;

5) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego (2) kosztów procesu za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty od apelacji za postępowanie apelacyjne,

ewentualnie wniosła o:

3. o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zabrze, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego, w tym kosztach zastępstwa procesowego według norm przepisanych, o których zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego (2) wniosła.

Powód wniósł odpowiedź na apelację (...) S.A. domagając się oddalenia apelacji i zasądzenia solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania odwoławczego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacje były zasadne.

Sąd pierwszej instancji przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe. Ustalenia faktyczne tego sądu są prawidłowe i sąd drugiej instancji podziela je i przyjmuje za własne, z jednym wyjątkiem – przyczynienia się powoda do wypadku przy pracy. Ponieważ kwestia ta stanowi zarzut apelacyjny zostanie opisana przy opisywaniu zarzutów apelacyjnych.

Najdalej idący zarzut postawiony przez (...) S.A. to zarzut braku biernej legitymacji procesowej. Jest on słuszny i jego uwzględnienie skutkuje zmianą wyroku sądu pierwszej instancji i oddaleniem powództwa w stosunku do tej pozwanej. W sprawie nie było sporne, że powód uległ wypadkowi przy pracy w czasie zatrudnienia w (...) S.A. w K. Oddział KWK (...). Wypadek miał miejsce 22 sierpnia 2014r. Rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło 24 marca 2016r. W dniu 29 kwietnia 2016r. (...) S.A. przejęła KWK (...). W związku z powyższym sąd pierwszej instancji uznał, że na podstawie art. 23 § 1 § 2 k.p. (...) S.A. odpowiada za zobowiązania wobec powoda, wynikające z wypadku przy pracy z dnia 22 sierpnia 2014r. Stanowisko Sądu Rejonowego nie jest prawidłowe. Powód bez wątplenia nie może być obejmowany regulacją art. 23 § 1 § 2 k.p. Jego stosunek pracy ustał z dniem 24 marca 2016r. Tymczasem przejście zakładu pracy na nowego pracodawcę miało miejsce ze skutkiem od 29 kwietnia 2016 r. Przepis art. 23 § 1 § 2 k.p. stanowi konsekwencję przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę. Może kreować i kreuje odpowiedzialność solidarną dotychczasowego i nowego pracodawcy jedynie w tych przypadkach, w których nowy pracodawca staje się pracodawcą dla pracownika "przechodzącego". Nie istnieje natomiast solidarność odpowiedzialności w odniesieniu do tych zobowiązań, które nie wiążą się z przechodzącymi pracownikami – tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 stycznia 2014r., II PK 118/13.

W wyroku z dnia 25 kwietnia 2017r., II PK 73/16 Sąd Najwyższy wskazał, że ustawodawca w szczególny sposób ochrania interes pracownika w związku ze zmianą pracodawcy i istnieniem zaległych zobowiązań powstałych jeszcze u poprzedniego pracodawcy. Sąd Najwyższy oceniał, że nie można przyjąć, by za zobowiązania pracownicze zlikwidowanego pracodawcy nikt nie ponosił odpowiedzialności, bowiem nowy pracodawca nie odpowiada dlatego, że nie są to jego zobowiązania, dawny zaś z tego powodu, że już nie istnieje. Zatem dopuszczalne jest zastosowanie konstrukcji z art. 23 § 1 § 2 k.p. do odpowiedzialności za zobowiązania ze stosunku pracy kiedy stary pracodawca już nie istnieje. W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca ponieważ za zobowiązania z wypadku przy pracy odpowiadała (...) S.A. w K..

W toku postępowania (...) S.A. w K. została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego i utraciła zdolność sądową. W sprawie zastosowanie znalazł przepis art. 529 § 1 pkt 3 k.s.h. albowiem (...) S.A. uległa podziałowi w trybie tego przepisu poprzez rozdzielenie składników majątku pomiędzy spółkę przejmującą – Spółkę (...) S.A. w B. i dwie nowo zawiązane spółki – (...) sp. z o.o. w (...) sp. z o.o. w K. – co wiadomo sądowi drugiej instancji z urzędu. Spółka (...) S.A. w B. przejęła zorganizowaną część przedsiębiorstwa (...) S.A. w K. tj. organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie spółki zespół składników materialnych i niematerialnych obejmujący wszystkie aktywa, zobowiązania, prawa i obowiązki z umów (w tym z umów o pracę), które nie zostały w załącznikach do planu podziału przypisane do spółek nowo zawiązanych.

Zgodnie z przepisem art. 531 § 1 k.s.h. spółki przejmujące lub spółki nowo zawiązane powstałe w związku z podziałem wstępują z dniem podziału bądź z dniem wydzielenia w prawa i obowiązki spółki dzielonej, określone w planie podziału. W związku z powyższym prawidłowo sąd pierwszej instancji uznał, że Spółka (...) S.A. w B. jest następcą prawnym (...) S.A. w K.. W ocenie sądu podział będącej stroną procesową spółki kapitałowej pociąga za sobą nie tylko sukcesję materialnoprawną, ale również – z mocy prawa – następstwo procesowe spółki przejmującej w miejsce spółki dzielonej (postanowienie Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2012 roku, II CSK 356/11, L.; wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 2012 roku, III CSK 18/12, L., oraz z 27 marca 2014 roku, III CSK 181/13, L.). Sąd Najwyższy przychylił

się do poglądu, że spółka kapitałowa, która w toku procesu nabyła w wyniku podziału przez wydzielenie (art. 529 § 1 pkt 4 k.s.h.) część majątku spółki dzielonej, wstępuje do procesu o prawo objęte wydzielonym majątkiem w miejsce spółki dzielonej bez potrzeby uzyskania zgody przeciwnika procesowego i art. 192 pkt 3 k.p.c. nie ma w tym przypadku zastosowania – uchwała z 8 grudnia 2016 roku, III CZP 85/16, L..

Ponieważ powództwo przeciwko (...) S.A. podlegało oddaleniu zbędne było odnoszenie się do pozostałych zarzutów zawartych w apelacji tej pozwanej.

Pozwana Spółka (...) S.A. w B. w apelacji skupiła się na zarzucie dotyczącym błędnego uznania przez sąd pierwszej instancji, że powód nie przyczynił się do wypadku przy pracy. Zarzut ten jest słuszny.

Należy przypomnieć, że wypadek przy pracy, któremu uległ powód w dniu 22 sierpnia 2014 r. polegał na tym, że powód będąc zatrudnionym w KWK (...) w R. rozpoczął pracę o godzinie 18:30, na zmianie F. W czasie podziału załogi powód jako pomocnik operatora kolejki wraz z M. S. (przodowy brygady, kierowca lokomotywy spalinowej - podwieszanej) zostali wyznaczeni do prac transportowych tj. załadunku i rozładunku oraz transportu kolejką szynową podwieszaną z napędem spalinowym elementów maszyn i urządzeń z przekopu południowo – równoległego na poz. 840m, do chodnika 10z badawczego w pokładzie 405/wg. Po dotarciu na wyznaczone miejsce pracy, gdzie znajdowała się podwieszana (...). W trakcie wykonywania zleconych czynności dotarli na poziom 1000m, chodnika 10z badawczego w pokładzie 405/wg do rozjazdu ustawionego w pozycji do jazdy na wprost. Przodowy S. zatrzymał kolejkę w celu przełożenia go do jazdy w lewo. Powód wysiadł z kolejki, a przodowy przestawił rozjazd do jazdy na lewo. Kolejka odjechała w kierunku południowym, a powód idąc za nią doszedł do ww. rozjazdu i po przejechaniu całym zestawem za rozjazd nadał przodowemu sygnał lampą „stój” ponieważ miał przełożyć rozjazd z powrotem do jazdy na wprost. Powód idąc po hak do przełożenia iglicy rozjazdu zauważył luźną śrubę i postanowił ją dokręcić. Śruba znajdowała się na kołnierzu powyżej górnej krawędzi szynociągu I55. Aby jej dosięgnąć ułożył jeden na drugim znajdujące się w pobliżu cegłobetonu wszedł na nie chcąc najpierw przełożyć zwrotnicę rozjazdu, a potem dokręcić śrubę. Zwrotnicy nie dało się przełożyć dlatego wszedł ponownie na cegłobetonu i silnie szarpnął hakiem za zwrotnicę by przeciągnąć ją w położenie do jazdy na wprost. W tym momencie poczuł, że traci równowagę i upadł całym ciałem na stojącą na torze platformę uderzając miednicą o jej brzeg – co spowodowało doznanie urazów.

Sąd pierwszej instancji dysponował opinią biegłego z zakresu BHP R. S.. Dokonując jej oceny wskazał, że nie podziela ustaleń biegłego dotyczących przyczynienia się powoda do zaistnienia wypadku zawartych w obu opiniach. W ocenie Sądu Rejonowego ustalenia biegłego pozostawały w sprzeczności z ustalonym w sprawie stanem faktycznym. Wbrew twierdzeniom biegłego przełożony powoda - przodowy M. S., a tym samym pracodawca mieli wiedzę o niesprawności zwrotnicy jednak tolerowali brak bezpiecznych warunków pracy. Nadto pozwana nie zapewniła pracownikom właściwych narzędzi do pracy – haka odpowiedniej długości do przełożenia zwrotnicy. Zdaniem sądu pierwszej instancji to właśnie brak odpowiedniego narzędzia, za dostarczenie, którego odpowiadała pozwana oraz tolerowanie niesprawności zwrotnicy spowodowały zdarzenie z udziałem powoda. Pozostałe okoliczności miały charakter następczy. Dlatego zdaniem Sądu Rejonowego nie można uznać, że powód przyczynił się do zaistnienia wypadku. W ocenie Sądu Okręgowego niezgodne z zasadami logiki jest stwierdzenie, że „pozostałe okoliczności miały charakter następczy” i w konsekwencji powód do wypadku nie przyczynił się. O ile można uznać, że przyczyną wypadku nie było uderzenie miednicą upadającego poszkodowanego o krawędź platformy – jak wskazał biegły – ponieważ na uderzeniu miednicą przez powoda o krawędź platformy polegał wypadek - to stwierdzić należy, że przyczyną powyższego było wejście przez powoda na niestabilne podwyższenie z cegłobetonów i wykonywanie czynności z tego niestabilnego podwyższenia przy przesterowywaniu rozjazdu kolejki z dużą siłą. Za zaistnienie tej przyczyny wypadku przy pracy powód odpowiada. Powyższe uzasadnione jest tym, że powód podjął decyzję o wykonaniu takiego podwyższenia i wejściu na nie. Nie otrzymał takiego polecenia. Z doświadczenia życiowego musiał zaś wiedzieć, że wykonywanie pracy z dużą siłą z niestabilnego podwyższenia może skutkować utratą równowagi i upadkiem. Była to istotna przyczyna wypadku przy pracy. W ocenie sądu drugiej instancji uzasadnia to przyjęcie, że powód do wypadku przy pracy przyczynił się w 50%.

W konsekwencji zasadne były zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych, naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. przez błędną ocenę dowodu z opinii biegłego z zakresu BHP oraz naruszenia prawa materialnego tj. art. 362 k.c.

Pozostałe ustalenia były prawidłowe – o czym była już mowa wyżej. Ponadto sąd pierwszej instancji prawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego tj. art. 435 § 1 k.c w zw. z art. 444 § 2 k.c.

Uwzględnienie powyższego skutkowało zmianą zaskarżonego wyroku zgodnie z żądaniem pozwanej (...) S.A. w B. i obniżeniem zasądzonych kwot na rzecz powoda o 50%. W konsekwencji sąd zmienił także rozstrzygnięcie o kosztach procesu w stosunku pomiędzy (...) S.A. i powodem i orzekł o nich na podstawie art. 100 k.p.c.

Pozwana (...) S.A. w K. była stroną wygrywającą proces i na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzono na jej rzecz od powoda koszty procesu. Na koszty te złożyły się:

- 1200 zł – wynagrodzenie pełnomocnika za postępowanie przed sądem pierwszej instancji liczone od w.p.s. 30.000 zł,
- 900 zł – wynagrodzenie pełnomocnika za postępowanie przed sądem drugiej instancji leczone od w.p.z. 59.691 zł,
- 2762 zł – opłata od apelacji.

Pozwana Spółka (...) S.A. w B. była stroną wygrywającą postępowanie apelacyjne. W związku z tym na jej rzecz zasądzono na podstawie art. 98 k.p.c. koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym tj. 450 zł – od w.p.z. 49.000 zł.

Apelacje pozwanych zostały uwzględnione na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

Grażyna Łazowska Patrycja Bogacinska-Piątek Teresa Kalinka

(-) sędzia (-)sędzia (-) sędzia